KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 11.12.2007
KOM(2007) 788 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem euroródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w celu przyjęcia przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Artykuł 67 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony[1], stanowi, że Rada Stowarzyszenia przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego określonych w art. 65 Układu przed zakończeniem pierwszego roku po jego wejściu w życie.

- **Kontekst ogólny**

Na poziomie Wspólnoty systemy zabezpieczenia społecznego państw członkowskich są koordynowane rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71[2] i jego rozporządzeniem wykonawczym (EWG) nr 574/72[3]. Artykuły 65-68 Układu z Tunezją zawierają przepisy dotyczące ograniczonej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich z systemem zabezpieczenia społecznego Tunezji. Aby zasady określone w art. 65 stały się skuteczne, wymagana jest decyzja Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu.

Pewna liczba innych układów o stowarzyszeniu z krajami trzecimi zawiera podobne przepisy w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Niniejszy wniosek jest częścią pakietu wniosków zawierających podobne propozycje odnośnie do układów z Marokiem, Algierią, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Izraelem.

W celu ustalenia stanowiska, które ma przyjąć Wspólnota w Radzie Stowarzyszenia, niezbędna jest decyzja Rady.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 859/2003[4] rozszerza przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli krajów trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na swoje obywatelstwo. Rozporządzenie to obejmuje już zasadę sumowania okresów ubezpieczenia nabytych przez pracowników tunezyjskich w różnych państwach członkowskich, pod kątem prawa do niektórych świadczeń, zgodnie z art. 65 ust. 2 Układu z Tunezją. Ponieważ jednak rozporządzenie (WE) nr 859/2003 opiera się na tytule IV Traktatu, Dania nie jest nim związana ani nie podlega jego przepisom, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Ma on zastosowanie jedynie w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, ponieważ, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie

---

1 Dz.U. L 97 z 30.3.1998, str. 2.

2 Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 392 z 30.12.2006, str. 1).

3 Dz. U. L 74 z 27.3.1972, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 311/2007 (Dz. U. L 82 z 23.3.2007, str. 6).

4 Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 1.

stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oba państwa poinformowały, że chciałyby uczestniczyć w stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 859/2003.

- **Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach**

W 2004 r. UE zapoczątkowała europejską politykę sąsiedztwa, której celem jest umocnienie więzi z 16 państwami sąsiadującymi z Unią, w tym z Tunezją, z zamiarem uniknięcia nowych podziałów w Europie i wspierania pokoju, stabilizacji i dobrobytu. W kontekście tej polityki w dniu 4 lipca 2005 r. Unia Europejska i Tunezja przyjęły w drodze zalecenia Rady Stowarzyszenia plan działania ustanawiający wspólne cele, mające umocnić ich współpracę w wielu dziedzinach polityki, na okres od trzech do pięciu lat. Cel 29 planu działania określa, że jednym z krótkoterminowych priorytetów stron będzie dążenie do podjęcia decyzji w celu wdrożenia art. 65 Układu o stowarzyszeniu.

Niniejszy wniosek przyczyni się w związku z tym do wdrożenia planu działania UE-Tunezja i do realizacji celów europejskiej polityki sąsiedztwa.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Główne elementy niniejszego wniosku zostały omówione z delegacjami państw członkowskich w Komisji Administracyjnej ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących, organie ustanowionym rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71. Delegacje miały również możliwość przedstawienia uwag na ten temat.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

Większość komentarzy ze strony państw członkowskich miała bardzo ogólny charakter. Niektóre z nich, np. te odnoszące się do konieczności wprowadzenia przepisów w sprawie kontroli administracyjnych i badań lekarskich, zostały uwzględnione w niniejszym wniosku. Włączenia do wniosku innych kwestii, zwłaszcza dotyczących przepisów szczególnych odnośnie do egzekwowania kar administracyjnych, nie uznano za właściwe, gdyż nie wchodzą one w zakres art. 65-68 Układu z Tunezją.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Artykuły 65-68 Układu z Tunezją zawierają przepisy dotyczące ograniczonej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich i Tunezji. Pewna liczba innych układów o stowarzyszeniu z krajami trzecimi zawiera podobne przepisy w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Wszystkie one wymagają decyzji odpowiedniej Rady Stowarzyszenia, aby zasady określone w art. 65 stały się skuteczne.

Celem wyżej wymienionych artykułów dotyczących zabezpieczenia społecznego jest zapewnienie pracownikowi z kraju stowarzyszonego niektórych świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego zagwarantowanych na mocy ustawodawstwa państwa członkowskiego (państw członkowskich), którym podlega on lub podlegał. Te same reguły, na zasadzie wzajemności, stosuje się wobec obywatela UE pracującego w kraju stowarzyszonym.

Fakt, że wszystkie przepisy zawarte we wnioskach będących częścią pakietu wniosków zawierają prawie identyczne propozycje odnośnie do sześciu krajów stowarzyszonych (Maroko, Algieria, Tunezja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja i Izrael), ułatwi zastosowanie tych przepisów przez instytucje zabezpieczenia społecznego państw członkowskich. Stosowanie tych wniosków może mieć pewne konsekwencje finansowe dla krajowych instytucji zabezpieczenia społecznego, ponieważ są one np. zobowiązane do zapewniania świadczeń opisanych w art. 65 Układu z Tunezją. Jednak artykuł ten dotyczy jedynie osób, które płaciły lub nadal płacą składki w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego danego kraju, zgodnie z przepisami krajowymi. W każdym razie na obecnym etapie trudno jest dokładnie ocenić wpływ tych wniosków na krajowe systemy zabezpieczenia społecznego.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Niniejszy wniosek składa się z decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem z Tunezją oraz decyzji Rady Stowarzyszenia odnośnie do zabezpieczeń społecznych, która znajduje się w załączniku.

Proponowana decyzja Rady Stowarzyszenia spełnia wymóg, zawarty w art. 67 Układu z Tunezją, dotyczący przyjęcia tego typu decyzji w celu wdrożenia zasad dotyczących zabezpieczeń społecznych określonych w art. 65. W związku z powyższym decyzja zawiera przepisy wykonawcze dotyczące tych przepisów art. 65 Układu z Tunezją, które nie są jeszcze objęte rozporządzeniem (WE) nr 859/2003 ani orzeczeniem Trybunału stanowiącym o ich bezpośrednim stosowaniu, jak np. klauzula o niedyskryminacji, o której mowa w art. 65 ust.1. Te pozostałe przepisy dotyczą zwłaszcza przepisów mających zastosowanie w Danii, dotyczących sumowania okresów ubezpieczenia nabytych przez pracowników tunezyjskich w różnych państwach członkowskich oraz eksportu niektórych świadczeń do Tunezji.

Wniosek dotyczący decyzji Rady Stowarzyszenia gwarantuje ponadto, że przepisy dotyczące eksportu świadczeń oraz przyznawania świadczeń rodzinnych mają również zastosowanie, na zasadzie wzajemności, do pracowników z UE zatrudnionych legalnie w Tunezji oraz do członków ich rodzin zamieszkałych legalnie w Tunezji.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 310 Traktatu w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, ostatnie zdanie i z art. 300 ust. 2 akapit drugi.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Państwa członkowskie posiadają wyłączne kompetencje w zakresie określania, organizowania i finansowania własnych krajowych systemów zabezpieczenia społecznego.

Proponowany wniosek jedynie ułatwia koordynację systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich i Tunezji, z korzyścią dla obywateli tych państw. Ponadto wniosek nie narusza żadnych praw i zobowiązań wynikających z dwustronnych umów o zabezpieczeniu społecznym zawartych przez państwa członkowskie i Tunezję, które zapewniają bardziej korzystne traktowanie objętych nimi osób.

Wniosek minimalizuje obciążenia finansowe i administracyjne władz krajowych, ponieważ stanowi część pakietu podobnych wniosków gwarantujących jednolite stosowanie przepisów dotyczących zabezpieczenia społecznego zawartych w układach o stowarzyszeniu z krajami trzecimi.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: decyzja Rady (zawierająca w załączniku projekt decyzji Rady Stowarzyszenia).

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Nie ma alternatywnych rozwiązań dla proponowanych działań. Artykuł 67 Układu wymaga decyzji odpowiedniej Rady Stowarzyszenia. Artykuł 300 ust. 2 Traktatu przewiduje decyzję Rady w celu ustalenia stanowisk, które mają być zajęte w imieniu Wspólnoty w organie utworzonym Układem o stowarzyszeniu, gdy organ ten ma przyjąć decyzje mające skutki prawne.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek zapewnia uproszczenie procedur administracyjnych dla władz publicznych (unijnych i państwowych) oraz podmiotów prywatnych.

Przepisy wniosku odnośnie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego dotyczące obywateli Tunezji są prawie identyczne z przepisami stosowanymi wobec

obywateli innych krajów stowarzyszonych. Doprowadzi to do uproszczenia procedur i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla krajowych instytucji zabezpieczenia społecznego.

Osoby, których dotyczy wniosek, nie podlegają przepisom krajowym dotyczącym zasad zabezpieczenia społecznego zawartych w art. 65 Układu z Tunezją i w związku z tym mogą opierać się na jednolitych przepisach w ramach Wspólnoty.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

A. Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim z Tunezją w celu przyjęcia przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Artykuł 1

Artykuł ten wyjaśnia związek prawny pomiędzy niniejszą decyzją Rady a załączoną decyzją Rady Stowarzyszenia.

B. Załączona decyzja Rady Stowarzyszenia odnośnie do przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawartych w Układzie.

Część I: Przepisy ogólne

Artykuł 1

Artykuł ten definiuje, dla celów ustawodawstwa państwa członkowskiego oraz Tunezji, pojęcia „układ", „rozporządzenie", „rozporządzenie wykonawcze", „państwo członkowskie", „pracownik", „członek rodziny", „ustawodawstwo", „świadczenia" oraz „świadczenia rodzinne" i odsyła do rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego odnośnie do innych pojęć używanych w załączonej decyzji.

Artykuł 2

Zgodnie z treścią art. 65 Układu z Tunezją, artykuł ten definiuje osoby objęte załączoną decyzją.

Część II

Stosunki między państwami członkowskimi a Tunezją.

Ta część załączonej decyzji obejmuje zasady zawarte w art. 65 ust. 4 Układu z Tunezją oraz klauzulę wzajemności wobec obywateli UE i członków ich rodzin, w myśl art. 65 ust. 5.

Artykuł 3

Artykuł ten wymienia działy zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 65 ust. 3 i 4 Układu z Tunezją, do których ma zastosowanie część II załączonej decyzji.

Artykuł 4

Artykuł ten zawiera zasadę eksportu świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 65 ust. 4 Układu z Tunezją, i wyjaśnia, że zasada ta ograniczona jest do świadczeń zawartych w art. 1 lit. h) załączonej decyzji, w którym wymienione są świadczenia, o których mowa w tym ustępie.

Artykuł 5

Artykuł ten określa, które osoby objęte niniejszym wnioskiem są upoważnione do otrzymywania świadczeń rodzinnych ze strony właściwego kraju. Jasno wynika z niego, że zgodnie z art. 65 ust. 3 Układu z Tunezją członkowie rodziny pracownika tunezyjskiego nie mają prawa do świadczeń rodzinnych, jeśli zamieszkują poza terytorium Unii Europejskiej.

Część III

Zastosowanie przepisów dotyczących zabezpieczenia społecznego wobec Danii.

Artykuł 6

Rozporządzenie (WE) nr 859/2003 obejmuje już zasadę sumowania okresów ubezpieczenia nabytych przez pracownika tunezyjskiego we Wspólnocie, pod kątem prawa do niektórych świadczeń, zgodnie z art. 65 ust. 2 Układu z Tunezją. Ponieważ jednak rozporządzenie to opiera się na tytule IV Traktatu, Dania nie jest nim związana ani nie podlega jego przepisom, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Artykuł ten w związku z tym wyjaśnia, że Dania powinna stosować odpowiednie przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i nr 574/72 w celu wdrożenia wyżej wymienionej zasady sumowania.

Część IV

Przepisy różne

Artykuł 7

Artykuł ten zawiera ogólne przepisy dotyczące współpracy między państwami członkowskimi i ich instytucjami z jednej strony, a Tunezją i jej instytucjami z drugiej strony, oraz między beneficjentami a odpowiednimi instytucjami. Przepisy te są podobne do przepisów art. 84 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i do art. 76 ust. 3, 4, akapit pierwszy i trzeci oraz art. 76 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Artykuł 8

Artykuł ten ustanawia procedury kontroli administracyjnych i badań lekarskich podobne do procedur zawartych w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 574/72. Ponadto zapewnia on możliwość przyjęcia innych przepisów wykonawczych w tej dziedzinie.

Artykuł 9

Artykuł ten odnosi się do załącznika II do załączonej decyzji, który jest podobny do załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i do załącznika XI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i jest konieczny do ustanowienia niezbędnych przepisów specjalnych dotyczących stosowania ustawodawstwa Tunezji w odniesieniu do załączonej decyzji.

Artykuł 10

Jak określono w art. 68 Układu z Tunezją, artykuł ten stanowi, że przepisy układów dwustronnych zapewniające bardziej korzystne traktowanie pozostają w mocy.

Artykuł 11

Artykuł ten określa możliwość zawarcia dodatkowych umów administracyjnych.

Artykuł 12

Przepisy przejściowe zawarte w tym artykule odpowiadają przepisom przejściowym zawartym w art. 94 ust. 1, 3, 4, 6 i 7 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 oraz podobnemu art. 87 ust. 1, 3, 4, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Artykuł 13

Artykuł ten wyjaśnia status prawny załączników do załączonej decyzji oraz procedurę ich zmiany.

Artykuł 14

Artykuł ten określa procedurę gwarantującą podjęcie wszelkich koniecznych środków służących wdrożeniu załączonej decyzji.

Artykuł 15

W artykule tym podaje się datę wejścia w życie załączonej decyzji.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w celu przyjęcia przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, ostatnie zdanie i akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji[5],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 67 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, stanowi, że Rada Stowarzyszenia przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego określonych w art. 65 Układu przed zakończeniem pierwszego roku po jego wejściu w życie.

(2) W celu 29 tiret drugie planu działania UE-Tunezja przyjętego przez Radę Stowarzyszenia w kontekście europejskiej polityki sąsiedztwa w dniu 4 lipca 2005 r. wzywa się Radę Stowarzyszenia do przyjęcia decyzji wdrażającej art. 65 wymienionego Układu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w sprawie wykonania art. 67 Układu opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia załączonym do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący

[5] Dz.U. C […] z […], str. […].

ZAŁĄCZNIK

STOWARZYSZENIE MIĘDZY

UNIĄ EUROPEJSKĄ

A REPUBLIKĄ TUNEZYJSKĄ

- Rada Stowarzyszenia -

DECYZJA NR …/… RADY STOWARZYSZENIA

utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony

z dnia [...] r.

w sprawie przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawartych w Układzie eurośródziemnomorskim

RADA STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w szczególności jego art. 67,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuły 65-68 wspomnianego Układu przewidują koordynację systemu zabezpieczenia społecznego Tunezji z systemami państw członkowskich. Artykuł 65 ustanawia zasady takiej koordynacji.

(2) Artykuł 67 wspomnianego Układu przewiduje również, że zasady ujęte w art. 65 należy wdrożyć decyzją Rady Stowarzyszenia przed zakończeniem pierwszego roku po wejściu w życie Układu.

(3) W celu 29 tiret drugie planu działania UE-Tunezja przyjętego przez Radę Stowarzyszenia w kontekście europejskiej polityki sąsiedztwa w dniu 4 lipca 2005 r. wzywa się Radę Stowarzyszenia do przyjęcia decyzji wdrażającej art. 65 wymienionego Układu.

(4) W zastosowaniu tej decyzji warunkiem prawa pracowników tunezyjskich do świadczeń rodzinnych jest legalne zamieszkiwanie członków rodziny wraz z danym pracownikiem w państwie członkowskim, w którym jest on zatrudniony. Decyzja nie uprawnia do jakichkolwiek świadczeń rodzinnych wobec członków rodziny zamieszkujących w innym państwie, np. w Tunezji.

(5) Obecnie rozporządzenie Rady (WE) nr 859/2003 rozszerza zakres zastosowania przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli krajów trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na swoje obywatelstwo. Podstawą tego rozporządzenia jest tytuł IV Traktatu.

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 859/2003 i w związku z tym nie jest nim związana ani mu nie podlega. W związku z powyższym należy ustanowić szczegółowe przepisy w stosunku do Danii, dotyczące zasad zawartych w art. 65 przedmiotowego Układu, które są już objęte tym rozporządzeniem.

(6) W celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji konieczne może się okazać wprowadzenie przepisów szczególnych, które odpowiadają szczególnym cechom krajowego ustawodawstwa Tunezji.

(7) Niniejsza decyzja nie narusza praw i zobowiązań wynikających z dwustronnych układów między państwami członkowskimi a Tunezją, które są bardziej korzystne pod względem zabezpieczenia społecznego.

(8) W celu zagwarantowania płynnego funkcjonowania koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich i Tunezji należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące współpracy między państwami członkowskimi a Tunezją oraz między zainteresowanymi osobami a instytucjami właściwego państwa.

(9) Należy przyjąć przepisy przejściowe w celu ochrony osób objętych niniejszą decyzją oraz w celu zagwarantowania, że w wyniku jej wejścia w życie nie utracą one swoich praw,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

1. Dla celów niniejszej decyzji:

a) „układ” oznacza Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony;

b) „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, mające zastosowanie w państwach członkowskich Wspólnot Europejskich;

c) „rozporządzenie wykonawcze” oznacza rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie;

d) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Wspólnot Europejskich;

e) „pracownik” oznacza,

(i) dla celów ustawodawstwa państwa członkowskiego, pracownika najemnego w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia;

(ii) dla celów ustawodawstwa Tunezji, pracownika najemnego w rozumieniu tego ustawodawstwa;

f) „członek rodziny” oznacza,

(i) dla celów ustawodawstwa państwa członkowskiego, członka rodziny w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia;

(ii) dla celów ustawodawstwa Tunezji, członka rodziny w rozumieniu tego ustawodawstwa;

g) „ustawodawstwo” oznacza,

(i) w odniesieniu do państwa członkowskiego, ustawodawstwo w rozumieniu art. 1 lit. j) rozporządzenia;

(ii) w odniesieniu do Tunezji, odpowiednie ustawodawstwo stosowane w Tunezji, odnoszące się do dziedzin zabezpieczenia społecznego dotyczących emerytur i rent rodzinnych, świadczeń z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej lub z tytułu spowodowanego nimi inwalidztwa oraz świadczeń rodzinnych;

h) „świadczenia” oznacza,

(i) w odniesieniu do państw członkowskich:

– emerytury lub renty rodzinne,

– świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i choroby zawodowej lub

– świadczenia z tytułu inwalidztwa spowodowanego wypadkami przy pracy i chorobami zawodowymi,

w rozumieniu rozporządzenia, z wyjątkiem specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym, określonych w załączniku IIa do rozporządzenia;

(ii) w odniesieniu do Tunezji, odpowiednie świadczenia zapewnione ustawodawstwem Tunezji, z wyjątkiem specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym, określonych w załączniku I do niniejszej decyzji;

i) „świadczenia rodzinne” oznacza,

(i) w odniesieniu do państwa członkowskiego, świadczenia rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) ppkt (i) rozporządzenia;

(ii) w odniesieniu do Tunezji, świadczenia rodzinne w rozumieniu ustawodawstwa tego kraju.

2. Znaczenie innych stosowanych w niniejszej decyzji pojęć jest zgodne ze znaczeniem przypisanym im w rozporządzeniu i w rozporządzeniu wykonawczym.

Artykuł 2

Zakres podmiotowy

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do:

a) pracowników, którzy są obywatelami Tunezji, są lub byli legalnie zatrudnieni na terytorium państwa członkowskiego i podlegają lub podlegali ustawodawstwu jednego lub kilku państw członkowskich, oraz do osób pozostałych przy życiu,

b) członków rodziny pracowników, o których mowa w lit. a), pod warunkiem, że zamieszkują oni legalnie razem z danym pracownikiem w państwie członkowskim, w którym jest on zatrudniony,

c) pracowników, którzy są obywatelami państwa członkowskiego, są lub byli legalnie zatrudnieni na terytorium Tunezji i podlegają lub podlegali ustawodawstwu Tunezji oraz osób pozostałych przy życiu, oraz

d) członków rodziny pracowników, o których mowa w lit. c), pod warunkiem, że razem z danym pracownikiem zamieszkują oni legalnie w Tunezji.

CZĘŚĆ II

STOSUNKI MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI A TUNEZJĄ

Artykuł 3

Zakres przedmiotowy

Część II niniejszej decyzji ma zastosowanie do ustawodawstwa każdego państwa członkowskiego i Tunezji odnoszącego się do następujących działów zabezpieczenia społecznego:

(a) emerytury;

(b) renty rodzinne;

(c) świadczenia z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej;

(d) świadczenia z tytułu inwalidztwa spowodowanego wypadkami przy pracy i chorobami zawodowymi,

(e) świadczenia rodzinne.

Artykuł 4

Uchylenie klauzul zamieszkania

Świadczenia w rozumieniu art. 1 lit. h) nie podlegają zmniejszeniu, zmianie, zawieszeniu, zniesieniu ani przepadkowi z tego tylko powodu, że uprawniony zamieszkuje:

(i) dla celów świadczeń podlegających ustawodawstwu tunezyjskiemu, na terytorium państwa członkowskiego lub

(ii) dla celów świadczeń podlegających ustawodawstwu państwa członkowskiego, na terytorium Tunezji.

Artykuł 5

Świadczenia rodzinne

Pracownicy, o których mowa w art. 2 lit. c), otrzymują świadczenia rodzinne przewidziane przez ustawodawstwo tunezyjskie dla członków swojej rodziny, określonych w art. 2 lit. d), na takich samych zasadach jak obywatele Tunezji.

CZĘŚĆ III

ZASTOSOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO WOBEC DANII

Artykuł 6

Przepis ogólny

Dla celów wdrożenia art. 65 ust. 2 i 3 Układu, Dania stosuje do osób, o których mowa w art. 2 lit. a), w niezbędnym zakresie, odpowiednie przepisy rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 7

Współpraca

1. Państwa członkowskie i Tunezja przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące:

   a) działań podjętych w celu wdrożenia niniejszej decyzji zgodnie z procedurą określoną w art. 14;

b) zmian w ich ustawodawstwie, które mogą mieć wpływ na wdrożenie niniejszej decyzji.

2. Dla celów niniejszej decyzji, władze i instytucje państw członkowskich i Tunezji świadczą sobie wzajemnie pomoc i działają tak, jak przy wprowadzaniu w życie własnego ustawodawstwa. Pomoc administracyjna tych władz i instytucji powinna być w zasadzie wolna od opłat. Jednakże właściwe władze państw członkowskich i Tunezji mogą postanowić o zwrocie niektórych kosztów.

3. Dla celów niniejszej decyzji, władze i instytucje państw członkowskich i Tunezji mogą porozumiewać się między sobą bezpośrednio, jak i z osobami zainteresowanymi lub z ich pełnomocnikami.

4. Instytucje i osoby objęte zakresem niniejszej decyzji mają obowiązek wzajemnego informowania się i współpracy w celu zapewnienia właściwego wprowadzenia w życie niniejszej decyzji.

5. Zainteresowane osoby muszą jak najszybciej informować instytucje właściwego państwa członkowskiego lub Tunezji, w przypadku gdy jest ona państwem właściwym, oraz państwa członkowskiego zamieszkania lub Tunezji, w przypadku gdy jest ona państwem zamieszkania, o wszelkich zmianach ich sytuacji osobistej lub rodzinnej, które mają wpływ na ich prawo do świadczeń na mocy niniejszej decyzji.

6. Niespełnienie zobowiązań dotyczących informacji, określonych w ust. 5, może skutkować zastosowaniem proporcjonalnych środków zgodnie z prawem krajowym. Środki te odpowiadają jednak środkom stosowanym w podobnych sytuacjach zgodnie z prawem krajowym oraz nie uniemożliwiają wnioskodawcom korzystania z praw, które otrzymali na mocy niniejszej decyzji, ani tego korzystania nadmiernie nie utrudniają w praktyce.

Artykuł 8

Kontrole administracyjne i badania lekarskie

1. Jeśli osoba objęta niniejszą decyzją i korzystająca ze świadczeń, o których mowa w art. 1 lit. h), pozostaje lub zamieszkuje

(i) dla celów świadczeń podlegających ustawodawstwu tunezyjskiemu, na terytorium państwa członkowskiego lub

(ii) dla celów świadczeń podlegających ustawodawstwu państwa członkowskiego, na terytorium Tunezji,

kontrole administracyjne i badania lekarskie są przeprowadzane, na wniosek instytucji odpowiedzialnej za wypłacanie świadczeń, przez instytucję miejsca pobytu lub zamieszkania uprawnionego, zgodnie z procedurami określonymi w ustawodawstwie stosowanym przez tę instytucję. Jednakże instytucja wypłacająca świadczenia zachowuje prawo zlecenia przeprowadzenia badania uprawnionego wybranemu przez nią lekarzowi.

2. Jedno lub kilka państw członkowskich oraz Tunezja mogą, poinformowawszy Radę Stowarzyszenia, ustalić inne przepisy administracyjne.

Artykuł 9

Szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstwa Tunezji

Szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstwa Tunezji mogą, w razie potrzeby, zostać określone w załączniku II.

Artykuł 10

Korzystniejsze umowy dwustronne

Niniejsza decyzja nie narusza praw lub zobowiązań wynikających z umów dwustronnych, jeśli te ostatnie przewidują bardziej korzystne traktowanie (objętych nimi osób).

Artykuł 11

Umowy uzupełniające procedury wykonania niniejszej decyzji

Dwa lub kilka państw członkowskich lub Tunezja i jedno lub kilka państw członkowskich mogą, w razie konieczności, zawierać umowy mające na celu uzupełnienie procedur administracyjnych wykonujących niniejszą decyzję.

CZĘŚĆ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 12

Przepisy przejściowe

1. Niniejsza decyzja nie daje podstawy do nabycia jakichkolwiek praw za okres poprzedzający datę jej wejścia w życie.

2. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1, prawa nabywa się na podstawie niniejszej decyzji, nawet jeżeli odnosi się ono do zdarzenia, które nastąpiło przed datą jej wejścia w życie.

3. Każde świadczenie, w tym świadczenia rodzinne, które nie zostało przyznane lub które zostało zawieszone ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, zostaje, na jej wniosek, przyznane lub wznowione od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, o ile prawa, za które uprzednio zostały przyznane świadczenia, nie zostały spłacone w formie zryczałtowanej.

4. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, zostaje przedłożony w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, praw wynikających z niniejszej decyzji nabywa się począwszy od tej daty, przy czym przepisy ustawodawstwa państw członkowskich lub Tunezji dotyczące utraty lub ograniczenia praw nie mogą być stosowane w odniesieniu do zainteresowanych osób.

5. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, zostaje przedłożony po upływie dwóch lat, licząc od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, prawa, które nie zostały utracone lub nie przedawniły się, stają się skuteczne od daty przedłożenia wniosku, z wyjątkiem sytuacji, gdy stosuje się korzystniejsze przepisy ustawodawstwa jednego z państw członkowskich lub Tunezji.

Artykuł 13

Załączniki do niniejszej decyzji

1. Załączniki do niniejszej decyzji stanowią jej integralną część.

2. Na wniosek Tunezji przedmiotowe załączniki mogą zostać zmienione decyzją Rady Stowarzyszenia.

Artykuł 14

Środki wykonawcze

1. Wspólnota oraz Tunezja podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji i informują o nich Radę Stowarzyszenia.

2. Rada Stowarzyszenia podejmuje decyzję potwierdzającą, że wszystkie środki, o których mowa w ust. 1, zostały podjęte.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji Rady Stowarzyszenia, o której mowa w art. 14 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz tunezyjskich specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym

…

ZAŁĄCZNIK II

Szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstwa Tunezji

…